

ת"פ 52393/11/18 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 52393-11-18 מדינת ישראל נ' פלוני (קטין)

בפני
בעניין: **כבוד השופט עמי קובו**
מדינת ישראל

המאשימה

נגד
פלוני (קטין)

הנאשם

גזר דין

רקע

- בהתאם להודאת הנאשם בעובדות כתב האישום המתוקן, נקבע שביצע את העבירות כדלקמן:
א. **חבלה חמורה בנסיבות מחמירות**, לפי סעיף 333 בנסיבות סעיף 335(א)(1) בחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "החוק").
ב. **איומים**, לפי סעיף 192 בחוק.
2. על-פי המתואר בעובדות כתב האישום המתוקן, בין הנאשם למתלון התגלע ויכוח על רקע חשדו של הנאשם בטיב הקשר שבין המתלון עם צעירה אחרת. על רקע ויכוח זה, ביום 5.11.18, בשעת צהרים, תאמו הנאשם והמתלון להיפגש וללבן את המחלוקת ביניהם. בהמשך היום בהתאם לסיכום ביניהם, נפגשו השניים ברחוב. **המתלון הגיע למקום מלווה שני חבריו והנאשם הגיע למקום כשהוא נושא עמו סכין. הנאשם והמתלון החלו להתווכח ולדחוף זה את זה. במהלך המריבה, הנאשם שלף לפתע את הסכין ודקר את המתלון בבטנו.** בעוד המתלון פצוע ומדמם, איים הנאשם על שני חבריו של המתלון שיפגע גם בהם ונמלט מהמקום. כתוצאה ממעשי הנאשם, נגרמו למתלון הפגיעות הבאות: פצע דקירה במותן שמאל לתוך חלל הבטן, קרע עמוק מדמם בטחול ודם רב ניקז לחלל הבטן. **המתלון הובהל לבית החולים, שם נותח ואושפז למספר ימים.**
3. הצדדים הגיעו להסדר דיוני, לפיו הנאשם הודה ונקבע כי הוא ביצע את העבירות המיוחסות לו בכתב האישום המתוקן, והופנה לקבלת תסקיר שירות המבחן. בין הצדדים לא הייתה הסכמה לעונש.

תסקירי שירות המבחן

4. הושמט.

ראיות לעונש

עמוד 1

5. סבתו של הנאשם - העידה שלקחה את הנאשם אליה מאז היותו בן 5, וגידלה אותו. הוא לא עברין וזו העבירה הראשונה שלו. זו עבירה חמורה מאוד והיה לה קשה לקבל את מעשיו. הנאשם עבר דרך מדהימה, הוא יודע לקבל מרות בשונה מהעבר. היום יודע לקבל אחריות בניגוד לעבר שהיה ממורמר בשל נטישת הוריו. הוא ילד חדש לגמרי היום, דואג לה ואכפת לו ממנה. מבקשת לתת לו אפשרות להמשיך בטיפול.

6. קצינת המבחן לנוער, גב' שולמית צבן שוורצמן - שירות המבחן ער לחומרת העבירה ולפער שבין המלצת שירות המבחן למידת הפגיעה, אך מדובר במקרה מורכב והנאשם עבר הליך שיקומי משמעותי. מדובר בנאשם שבעבר לא האמין לגורמי טיפול ומאז מעצרו החל בתהליך טיפולי אמיתי, ולאט הסיר את החומות. כיום מגלה יכולת להתבוננות פנימית, לוקח אחריות על העבירה ומדבר על המניעים שלו. מובן שיש לו דרך לעבור, אך הנאשם שיתף פעולה לאורך כל הדרך והוא מבין שבמסגרת צו מבחן הוא יצטרך להמשיך לעשות עבודה והוא נכון לכך. הוא היה ילד ללא מסגרות, והיום החל לעבוד. להערכת שירות המבחן צו של"צ בהיקף משמעותי שבמסגרתו יוכל לתרום ולחוות חוויות של הצלחה, הוא מענה נכון. לנאשם יש גבולות פנימיים שימנעו ממנו לבצע עבירות, כשהרשעה בדיון יכולה להוריד את ביטחונו העצמי. הנאשם מוכן 'להילחם' והוא זקוק להזדמנות שתינתן לו.

טיעוני הצדדים

7. לטענת ב"כ המאשימה, עו"ד הינד נבולסי, תופעת האלימות בחברה הישראלית היא רחבה מאוד ולא ניתן לצמצם אותה לגיל מסוים או לחברה מסוימת, אלא היא נמצאת בכל שכבות החברה. בית המשפט העליון גינה לא אחת מעשים אלו והדגיש את חומרת עבירות האלימות ואת הצורך להחמיר בענישה. תופעת הסכינאות והשימוש בנשק קר בכלל, היא תופעה רחבה בקרב בני הנוער ויש להוקיע מעשים אלה. הנאשם ביצע את העבירה כשהיה קטין על סף בגירות - בן 17 וחודש. אמנם תיקון 113 אינו חל על קטינים, אך הענישה שיש להשית על מי שהיה על סף בגירות אינה כענישה על קטין בגיל צעיר יותר. ככל שקטין קרוב יותר לבגירות בעת ביצוע העבירה, כך משקל ההלימה רב יותר מול שיקולי השיקום. הנאשם עבר הליך מבורך בשירות המבחן, לקח אחריות ומבטא חרטה כנה. עם זאת, הליך השיקום שלו אינו חף מקשיים. שירות המבחן מצביע על נקודות בעייתיות ובכללן בוויסות התנהגות, ומצא שיש לעבוד על התנהגותו בעיקר במצבי דחק. שירות המבחן ציין שנפתחו בתקופה זו שני תיקים בחודשים ספטמבר ואוקטובר 19' בהם הוגשו כתבי אישום, בזמן שהנאשם היה בקשר עם שירות המבחן והיה בעיצומו של ההליך הטיפולי. להמלצות שירות המבחן כשמדובר בקטין, יש משקל, ואולם זו המלצה בלבד. נדרשת הלימה בין חומרת המעשים, הנזק שנגרם למתלונן והמסר שיש להעביר לציבור, לבין סוגיית השיקום. עמדת שירות המבחן אינה מובילה להלימה בנסיבות אלה. יש לתת בכורה להרתעת הרבים ולהרתעת היחיד, ולהשית על הנאשם ענישה שהולמת את חומרת המעשים והפציעות שנגרמו למתלונן. המאשימה עתרה להרשיע את הנאשם ולהטיל עליו עונש מאסר בפועל ממושך בהתאם לפסיקה, מאסר על תנאי ופיצוי למתלונן.

8. לטענת ב"כ הנאשם, עו"ד אמיר נבון, הנאשם עבר שינוי משמעותי. הנאשם והמתלונן היו שני נערים שרבו על בחורה, שניהם גילו דפוסים עברייניים ותיאמו מפגש. המתלונן הגיע למפגש מלווה בשניים נוספים, ולאחר מכן התפתחה קטטה, הנאשם שלף סכין וגרם לפציעות. אכן, התוצאה הקשה היא ממעשיו של הנאשם. הנאשם בן להורים גרושים. מאז היותו ילד צעיר, אמו הייתה התקשתה בתפקוד, נישאה מחדש והתמכרה להימורים. בתחילה התגוררה בתל אביב והיה פוגשת את הנאשם

ואחיו עד שחדלה לעשות כן. האב נעלם, ומי שנותר הם הסבים שעל אף קשייהם גידלו את הנאשם ואת אחיו. המקום הרגשי שנבע מהקשר הבעייתי עם הוריו היווה 'פצצה מתקתקת'. האם לא הגיעה לדיונים או לשירות המבחן. בעת שהאב היה בקשיים, הנאשם אף סייע לו. הנאשם דואג לסבתו, וכשהיא הייתה מאושפזת בבית החולים הוא היה בחרדה כיוון שאינו מסוגל להתמודד עם אובדן נוסף. קצינת המבחן סייעה לו להתנתק מכל הקשיים שסביבו ולהתמקד בעצמו ובשיקומו והנאשם עבר דרך משמעותית. הוא החליט להשתנות, והאינטרס הציבורי מצדיק לתת לו רוח גבית ולאפשר לו להמשיך בטיפול. ההגנה הסכימה להרשעתו של הנאשם, ועתרה לשדר לנאשם מסר חיובי, ולאמץ את המלצות שירות לצו של"צ.

9. הנאשם מסר שהוא שמח שעבר את הטיפול ולמד מכך. הדבר הכין אותו לחיים והוא למד מהטעויות שעשה.

דין והכרעה

10. בין הצדדים אין מחלוקת על כך שיש להרשיע את הנאשם בדין, ולא ניתן לסיים את הליך באי-הרשעה. המחלוקת בין הצדדים היא בשאלה האם יש להטיל על הנאשם עונש של מאסר בפועל כעתירת המאשימה או להסתפק בצו מבחן ובצו של"צ כהמלצת שירות המבחן ועתירת ההגנה. בהתאם לסעיף 40טו(א) בחוק העונשין, תשל"ז-1977, על ענישת קטין יחולו הוראות חוק הנוער (שפיטה), ענישה ודרכי טיפול), תשל"א-1971. עם זאת, סעיף 40טו(ב) בחוק העונשין קובע כי בית המשפט רשאי להתחשב בעקרונות ובשיקולים המנחים בענישה, תוך התאמתם לענישת הקטין, ככל שסבר שראוי לתת להם משקל בנסיבות המקרה. משמע שעקרון השיקום, נסיבותיו האישיות של הקטין וגילו מקבלים, ככלל, משקל רב יותר, לעומת דינם של בגירים שלגביהם העיקרון המנחה, לפי תיקון 113 לחוק העונשין, הוא עקרון ההלימה.

בפסיקה נקבע כי בגזירת עונשו של קטין יש להקנות משקל יתר לנסיבותיו האישיות ולסיכויי שיקומו. זאת בשל מספר טעמים: ראשית, גילו הצעיר של הקטין, הגורם לכך שהתנהגותו העבריינית עלולה להיות תוצאה של חוסר בגרות, בשלות והבנה של חומרת המעשים והשלכותיהם; שנית, הרצון להגן על קטינים מפני תנאי כליאה קשים ומהיחשפות לדפוס התנהגות עבריינית בבית הסוהר שעלולה להיטמע בקטינים; ושלישית, השאיפה לשקם קטינים שחיהם בתחילת דרכם.

על רקע שיקולים אלה נקבע בפסיקה כי גזירת עונשו של קטין מצריכה איזון בין השיקולים הבאים: (א) חומרת העבירה ונסיבותיה; (ב) גילו של הקטין בעת ביצוע העבירה - ככל שהקטין צעיר יותר, כך יטה בית המשפט להעדיף הפעלה של אמצעים שיקומיים על פני אמצעים עונשיים; (ג) הבעת חרטה כנה ונטילת אחריות למעשים; (ד) סיכויי השיקום - בהקשר זה מוקנה משקל ניכר לתהליכי השיקום שהקטין עבר כפי שעולה מעמדתם של הגורמים הטיפולים והמקצועיים על פי תסקיר שירות המבחן; (ה) עברו הפלילי של הקטין. (ראו דברי כב' השופט ע' פוגלמן בע"פ 3203/13 **מדינת ישראל נ' פלוני** [20.11.13]).

כפי שעולה מהוראות חוק הנוער (שפיטה, ענישה ודרכי טיפול), תשל"א-1971, במלאכת גזירת דינם של קטינים השיקול השיקומי מקבל משקל נכבד יותר מאשר בגזירת דינם של בגירים. בשים לב למרכזיותה של התכלית השיקומית, תפקידו של שירות המבחן הוא מרכזי יותר בדיון לגבי קטין לעומת בגיר, ויש לייחס משקל רב יותר להמלצות שירות המבחן, הגם שאין מחייבות (ע"פ 5048/09 **פלוני נ' מדינת ישראל** [14.2.20]; ע"פ 2083/20 **פלוני נ' מדינת ישראל** [16.6.20]).

עם זאת, קטינות אינה מקנה חסינות מפני ענישה פלילית, ואף לא מגזירת עונשי מאסר בפועל. לצד משקל

היתר שניתן לנסיבות האינדיבידואליות ולשיקולי השיקום, יש להעניק משקל הולם גם לשיקולי ההרתעה והגמול בהתחשב בנסיבות העבירה (ע"פ 1004/06 פלוני נ' מדינת ישראל [9.8.06]; ע"פ 5355/14 פלוני נ' מדינת ישראל [27.10.15]; ע"פ 324/19 פלוני נ' מדינת ישראל [8.5.19]).

11. דקירה באמצעות סכין היא עבירה חמורה שפוגעת בערכים המוגנים של שלמות הגוף וביטחון הציבור. לא בכדי קבע המחוקק בגינה עונש מרבי של 14 שנות מאסר. חומרת העבירה נובעת הן מהנזקים שנגרמים ממנה והן בשל הפוטנציאל לנזק חמור בהרבה שעלול להיגרם עקב מעשה הדקירה. רבות נכתב על חומרתה של תופעת האלימות הנגרמת בעת תגרה או מריבה, במהלכה נשלפת סכין, שהפכה לחזון נפרץ במחוזותינו, ועל הצורך למגרה באמצעות ענישה משמעותית ומרתיעה. בתי המשפט נדרשו לא אחת להיקפה ולנזקיה של תופעת ה'סכינאות' ולתת תרבות הסכין, שבמסגרתה צעירים עושים שימוש בכלי משחית במסגרת תגרות אלימות ולשם פתרון סכסוכים. תופעה זו טומנת בחובה פוטנציאל נזק רב ומצדיקה ענישה מחמירה (ראו למשל ע"פ 324/19 פלוני נ' מדינת ישראל [8.5.19]; ע"פ 121/16 מדינת ישראל נ' פלוני [11.2.16]).

12. במקרים דומים בעניינים של קטינים הוטלו על נאשמים עונשי מאסר במנעד רחב כמפורט להלן:

א. בע"פ 324/19 פלוני נ' מדינת ישראל (8.5.19), דחה בית המשפט העליון ערעורו של קטין אשר הורשע בעבירות של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות, תקיפה בנסיבות מחמירות, איומים והחזקת סכין. בין הנאשם והמתלונן פרץ עימות שבמהלכו הנאשם שלף סכין והניפה לעבר המתלונן, אשר נמלט מהמקום. הנאשם ואחיו רדפו אחרי המתלונן והגיעו סמוך לביתו. כשהבחינו במתלונן, רדפו אחריו עד שהמתלונן נפל ארצה, ואז הנאשם דקר אותו והנאשם השני היכה אותו ובעט בו. כשאביו של המתלונן הגיע למקום, הנאשמים היכו אותו בפניו. למתלונן נגרמו פצעי דקירה והוא פונה לבית החולים. בית המשפט המחוזי השית על הנאשם, קטין ללא עבר פלילי ובעל נסיבות חיים מורכבות, עונש של 24 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית.

ב. בע"פ 2066/12 פלוני נ' מדינת ישראל (5.2.13) דחה בית המשפט העליון את ערעורם של שני קטינים אשר הורשעו על פי הודאתם במספר אישומים בעבירות של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות ובשוד בנסיבות מחמירות, ונדונו ל-15 חודשי מאסר בפועל. נקבע כי על אף שהקטינים הגיעו מרקע סוציו-אקונומי קשה, לאור העובדה שהתסקירים אינם משקפים במידה מספקת של וודאות הצלחה של הליך שיקומים, אין מקום להקל בעונשם.

ג. בע"פ 3753/12 פלוני נ' מדינת ישראל (22.7.12) התקבל ערעורו של קטין אשר הורשע בעבירה של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות והחזקת סכין. הנאשם, שהיה תשעה ימים לפני גיל 18, הצטייד בסכין, ניגש אל המתלונן ודקר אותו בבטנו. בהמשך דקר אותו פעמיים נוספות במותן, ונמלט מהמקום. המתלונן אושפז למשך שבוע. הקטין ללא עבר פלילי. התרשמות חיובית של שירות המבחן. בית המשפט העליון הקל בעונשו ל-15 חודשי מאסר בפועל (חלף 20 חודשים).

ד. בע"פ 121/16 מדינת ישראל נ' פלוני (11.2.16) בית המשפט העליון קיבל את ערעור המדינה על קולת עונשו של קטין, אשר הורשע בעבירות של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות ופציעה בנסיבות מחמירות. הנאשם, בן 17 ו-7 חודשים בעת ביצוע העבירה, דקר, במהלך תגרה, את המתלונן שלוש פעמים בגבו, וכן דקר מתלונן נוסף בגבו ובידו. כתוצאה מכך שנגרמו להם חבלה ופציעה. אחד מהם אושפז לכמה ימים. אין לחובתו הרשעות קודמות. המלצה חיובית של

שירות המבחן. בית המשפט העליון העמיד את עונשו על **12 חודשי מאסר בפועל**.

ה. בע"פ 9888/09 **שניר נ' מדינת ישראל** (7.4.10) נדחה ערעורו של קטין, בן 17 ו-3 חודשים, שהורשע בעבירה של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות ובעבירות רכוש. הקטין הסתכסך על המתלונן על רקע מעצרו בחשד לעבירות של גניבת רכב. כשנה מאוחר יותר, הבחין הנאשם במתלונן, רדף אחריו כשהוא מחזיק בסכין, תפס את המתלונן ודקר אותו חמש דקירות בחלקי גופו השונים. המתלונן נחבל ואושפז לשלושה ימים. שירות המבחן נמנע מהמלצה. לחובתו רישום קודם ללא הרשעה. הנאשם **נדון ל-12 חודשי מאסר בפועל**.

ו. בע"פ 1463/09 **מדינת ישראל נ' פלוני** (15.6.09) החמיר בית-המשפט העליון בעונשו של קטין בן 16 שהורשע על פי הודאתו בעבירה של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות והחזקת סכין. הנאשם דקר את המתלונן בצווארו ובידו בעקבות ריב. המתלונן אושפז למשך מספר ימים. קטין ללא עבר פלילי. תסקירים חיוביים. בית-המשפט המחוזי גזר על הנאשם 6 חודשי עבדות שירות. בית המשפט העליון, בדעת רוב, העמיד את עונשו על **12 חודשי מאסר בפועל**.

העונש הראוי לנאשם - מן הכלל אל הפרט

13. הנאשם יליד 2001 ובעת ביצוע העבירה היה כבן 17 וחודש. לגילו של הנאשם והקרבה לגיל בגירות יש השפעה ממשית על שיקולי העונש. מטבע הדברים, ככל שקטין קרוב יותר לגיל הבגרות בעת ביצוע המעשים, כך משקלם של האינטרס הציבורי ושיקולי ההלימה גוברים, ולהיפך: ככל שקטין צעיר יותר בשנים, כך יש להעניק משקל רב יותר לשיקולים האינדיבידואליים ולשיקולי השיקום (ראו דברי כב' השופט ע' פוגלמן בע"פ 121/16 **מדינת ישראל נ' פלוני** [11.2.16], וכן ראו בע"פ 8144/13 **פלוני נ' מדינת ישראל** [10.3.15]).

הנאשם ביצע עבירת אלימות אשר פגעה בערכים המוגנים של בטחונו ושלומו של אדם וזכותו לשלמות גופו. הנאשם נפגש עם אחר עמו היה מסוכסך, ובשל חשש מפני גילוי אלימות כלפיו, הצטייד בסכין. נפגע העבירה הגיע למקום מלווה בשני חבריו ומשהחלו ויכוח ודחיפות הדדיות, שלף הנאשם את הסכין שהביא עמו ודקר את המתלונן. הנאשם הותיר את נפגע העבירה פצוע ומדמם וברח מהמקום תוך שאיים על חבריו בפגיעה בהם. הנזק הפוטנציאלי מביצוע העבירה הוא רב וכולל פגיעות פיזיות משמעותיות. הנזק שנגרם בפועל כולל את החבלות שנגרמו למתלונן - פצע דקירה ממותן שמאל לתוך חלל הבטן, קרע עמוק מדמם בטחול כשדם רב ניקז לחלל הבטן. נפגע העבירה פונה לבית החולים שם נותח ואושפז למשך מספר ימים. שירות המבחן פנה לנפגע העבירה לשם עריכת תסקיר נפגע עבירה בעניינו, אולם זה הסתייג מהמפגש ומעריכת תסקיר ולכן לא נערך בעניינו תסקיר נפגע עבירה. מטבע הדברים, מעבר לפגיעה הפיזית בנפגע העבירה הוא חווה פגיעה רגשית נוכח פציעתו המתוארת.

הנאשם ביצע את העבירה על רקע התנהלות אלימה שהייתה חלק מחייו באותה התקופה שסיפקה לו תחושות ריגוש וכוח וכדרך להסתיר את הפחד שחש באותה סיטואציה. להערכת שירות המבחן התנהגותו האלימה נבעה מקשייו הרגשיים לאורך השנים הקשורים למורכבות המשפחתית וחווית הנטישה של הוריו שפגעו בדימויו העצמי, קשיים התנהגותיים ותפקודיים במסגרות חיו שהובילו לחווית כישלון והעצימו את הפגיעה בדימויו העצמי, כמו גם חברתו לסביבה חברתית עבריינית שרצה להידמות לה ולתפוס בה מעמד, נטייה לאימפולסיביות וקשיים בויסות דחפים. הנאשם גדל בנסיבות משפחתיות קשות ומורכבות, כשהוריו לא הצליחו להוות דמויות יציבות בחייו, נטשו את הנאשם ואחיו בגיל צעיר והמשיכו בחייהם תוך שאינם מקיימים קשר רציף עמם. הנאשם חווה דחייה וניכור

אשר השפיעו על יכולתו להשתלב במסגרות שונות ועל מתן אמון בגורמי טיפול באופן שמנע ממנו קבלת העזרה לה היה זקוק לאורך חייו. הנאשם חבר לסביבה שולית שענתה על צרכיו בשייכות ובביטחון, ובהיותו בעל נטייה להתנהגות אימפולסיבית ובעל קשיים בוויסות דחפים, פיתח דפוסי התנהגות אלימים, כפי שבאו לידי ביטוי בעבירה.

בקשר עם שירות המבחן, עלו תחילה קשיים צפויים במתן אמון ושיתוף בתכנים הקשורים בביצוע העבירה, אולם במהלך הזמן, הנאשם רכש אמון ושיתף באותנטיות ובכנות בקשיו, בנסיבות חייו וברקע והמניעים בביצוע העבירה. שירות המבחן התרשם שהנאשם מפיק תועלת בטיפול, מגביר את יכולתו בבחינת התנהגותו ודפוסי ורכש כלים להתמודדות מקדמת במצבי דחק. אף שבמהלך התקופה עלו מצבים בהם פעל לכאורה באופן אימפולסיבי ופורץ גבול, הוא הצליח להעמיק במניעיו ונטל אחריות לבחירותיו ולהשלכותיהן. שירות המבחן התרשם שהנאשם ערך שינוי ממשי שבא לידי ביטוי בין היתר בשיתוף הפעולה המשמעותי בטיפול ובהשתלבותו בעבודה ובלימודים. הנאשם מביע מוטיבציה להמשך הליך השיקום בשירות המבחן.

עוד נתתי דעתי לכך שהנאשם נעדר עבר פלילי, הודה בביצוע העבירה, נטל אחריות למעשיו, הביע אמפתיה למתלונן וכי הוא מכיר בנזק שגרם לו. נתתי דעתי לגורמי הסיכון שאותם מנה שירות המבחן, ומנגד לגורמי סיכויי לשיקום. בנסיבות אלה, סבורני כי יש לבכר את סיכויי השיקום של הנאשם, שהם רבים ומשמעותיים יותר מגורמי הסיכון. סבורני כי עונש מאסר בכליאה בעניינו של הנאשם עלול לקטוע את הליך שיקומו, ולגרום ליותר נזק מתועלת לציבור. ברם, לא מצאתי לקבל את המלצת שירות המבחן במלואה כיוון שצו של"צ אינו נמצא בהלימה לחומרת העבירה ולפגיעה הקשה בנפגע העבירה, ומכאן שיש להורות על עונש מאסר בעבודות שירות ברף קרוב למרבי, לצד מאסר על תנאי ופיצוי למתלונן.

בסופו של דבר, חל מפנה חיובי בהתנהגות של הנאשם. יש לברך על כך, לעודדו בכך שלא יוטל עליו עונש מאסר מאחורי סורג ובריה, ולקוות שיתמיד בדרך השיקומית.

סוף דבר

14. אני מרשיע את הנאשם בעבירות אשר נקבע שביצע, וגוזר עליו את העונשים הבאים:

- א. **8 חודשי מאסר בפועל** אשר יינשאו בדרך של עבודות שירות. עבודות השירות תבוצענה בהתאם להמלצת הממונה על עבודות השירות. תחילת עבודות השירות ביום 14.10.20.
- ב. 9 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור הנאשם במשך שנתיים מהיום, כל עבירת אלימות מסוג פשע.
- ג. צו מבחן למשך שנה. מובהר לנאשם כי אם לא יקיים את צו המבחן כנדרש, ניתן יהיה להפקיעו ולשוב ולגזור את דינו.
- ד. פיצוי בסך 4,000 ₪ למתלונן. הפיצוי יופקד במזכירות בית המשפט ב-10 תשלומים חודשיים שווים ורצופים, שהראשון שבהם ביום 1.1.21, ויועבר למתלונן על פי פרטים שתמסור המאשימה. אם לא ישולם תשלום כלשהו במועדו, תעמוד היתרה לפירעון מיידי.

מזכירות בית המשפט תמציא העתק גזר דין לשירות המבחן.

גזר הדין מותר בפרסום ללא פרטים מזיהים.

זכות ערעור לבית-המשפט העליון תוך 45 ימים.

עמוד 6

ניתן היום, כ"ד אב תש"פ, 14 אוגוסט 2020, בנוכחות הצדדים.

ניתן היום, כ"ד אב תש"פ, 14 אוגוסט 2020, בהעדר הצדדים.

חתימה